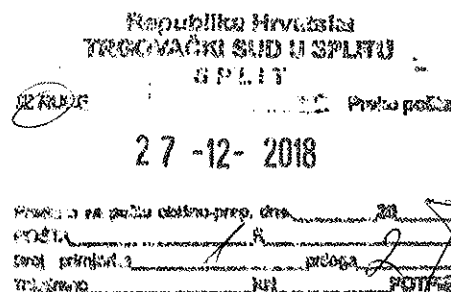

GRAĐEVNO d.d. u stečaju
Hrvatskih velikana 49
21276 Vrgorac
OIB: 60040338789

Trgovački sud u Splitu
Stečajni sudac Ana Golub Gruić, Broj predmeta: 11. St-1329/2016

U Splitu, 27. prosinca 2018. godine

PREDMET: Podnesak stečajnog upravitelja, očitovanje o navodima iz podneska stečajnog vjerovnika G.P.P. MIKIĆ d.o.o. Omišalj zaprimljen u sudu 19. prosinca 2018. godine

Dana 21. prosinca 2018. godine zaprimila sam zaključak suda kojim mi se nalaže očitovati se o navodima iz predmetnog podneska. U nastavku dostavljam svoje očitovanje.

U svom podnesku od 14. prosinca 2018. godine, zaprimljenom od suda 19. prosinca 2018. godine, a dostavljenom mi na očitovanje 21. prosinca 2018. godine, stečajni vjerovnik G.P.P. Mikić d.o.o. iz Omišlja traži od suda očitovanje u vezi prodaje osnovnog sredstva dužnika i to radnog stroja marke GREDER TEREX TG – 110, godine proizvodnje 2008., serijskog broja G9301002, 97 kw (132 ks) društvu Lager Bašić d.o.o. iz Donjeg Stupnika za cijenu od 797.937,50 kn s uključenim PDV-om, a koja kupoprodaja je zaključena dana 2. studenoga 2017. godine, dakle 46 dana prije otvaranja stečajnog postupka. Ističe da je kupac stroja morao znati da je dužnik u blokadi računa i da je nad njim pokrenut stečajni postupak, te prilaže dokaze koji to imaju potvrditi.

Predmetni stečajni vjerovnik također navodi da je plaćanje kupoprodajne cijene obavljeno prijebojem za tražbinu kupca stroja Lager Bašić d.o.o. prema dužniku iz ranijih pravnih poslova.

U nastavku G.P.P. Mikić d.o.o. tvrdi da je i samo pozvano na kupnju istog stroja, predmeta sporne mu kupoprodaje, ali da se nije „upustilo u takav poslovni odnos iako je i samo imalo potraživanja prema dužniku“.

Konačno, moli očitovanje suda u odnosu na navedeno, te „predlaže pokretanje postupka pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika i tvrtke Lager Bašić d.o.o.“.

Napominjem da me je stečajni vjerovnik G.P.P. MIKIĆ d.o.o. već i ranije usmeno izvijestio o ovom slučaju, te u ovom očitovanju ostajem kod svojih tadašnjih nalaza i prijedloga.

Naime, točno je da je dana 2. studenoga 2018. godine zaključena kupoprodaja gore navedenoga radnog stroja između dužnika i Lager Bašić d.o.o. Međutim, uvidom u poslovnu dokumentaciju u društvu, zapisnike i ostalu dokumentaciju iz postupka ispitivanja uvjeta za otvaranje stečajnog postupka, sudsku praksu u sličnim slučajevima, te nakon očitovanja g. Ivana Ravlića, bivšeg zakonskog zastupnika dužnika, došla sam do saznanja:

- da je stečajni dužnik sve do otvaranja stečajnog postupka na sve zakonom dozvoljene načine pokušavao spasiti svoje poslovanje, koje se odvijalo bez prekida i nakon otvaranja stečajnog postupka, odnosno preuzimanja postupka od strane stečajnog upravitelja,
- da je kao jedan od poteza kojima je pokušao riješiti pitanje likvidnosti i dužničkog opterećenja bio prodaja dijela imovine u njegovom vlasništvu, naročito predmetnog stroja koji duže vrijeme nije bio u funkciji proizvodnje dužnika,
- da ponuda za kupnju navedenog stroja od starne Lager Bašić d.o.o. dužniku po cijeni po kojoj je kasnije zaključena kupoprodaja datira iz svibnja 2017. godine,
- da je navedeni stroj bio ponuđen za kupnju najprije G.P.P.-u Mikić d.o.o. po istoj cijeni,
- da prema stanju u dužnikovoj poslovnoj dokumentaciji tijekom 2017. godine sve do neposredno prije otvaranja stečaja nije zabilježeno dugovanje prema G.P.P.-u Mikić d.o.o.,
- da je isti vjerovnik držao navedeni stroj u posjedu i nije ga vraćao dužniku usprkos opetovanim pozivima,
- da je prijeboj dugovanja za kupljeni stroj s tražbinama Lager Bašića d.o.o. izjavljen sukladno zakonu, jer se radi o međusobnim dugovanjima i potraživanjima dospjelim prije otvaranja stečajnog postupka.

Kao što sam usmeno već obavijestila punomoćnika G.P.P.-a Mikić d.o.o. po zaposlenju, g. Franju Hodanića, smatram da bi bilo vrlo teško uspjeti u postupku pobijanja pravnih radnji dužnika prije otvaranja stečajnog postupka u slučaju sporne kupoprodaje, jer i sudska praksa koju prilažem ide u smjeru odbijanja tužbenog zahtjeva pobijanja inače pobojnih pravnih radnji u slučaju kad su one poduzimane sa svrhom restrukturiranja i izlaska iz stečajnih razloga, a koji napor uprave stečajnog dužnika je jasno razvdan iz prethodno navedenih izvora.

Također, smatram da je postignuta cijena navedenog predmeta prodaje, za G.P.P. Mikić d.o.o. spornom kupoprodajom, daleko iznad vrijednosti koja bi se postigla njegovom kupoprodajom u stečaju, naročito nakon umanjenja za troškove utvrđenja, vraćanja i unovčenja te imovine, te dugotrajnog sudskog postupka, odnosno da se stečajna masa eventualnim vraćanjem tog stroja u stečajnu masu ne bi značajno uvećala, posebno s pozicije vjerovnika II višeg isplatnog reda, kojim uopće ne mogu očekivati naplatu svojih potraživanja u ovom stečajnom postupku. Naime, pretpostavljena likvidacijska vrijednost tog stoja neto bi mogla iznositi manje od 300.000,00 kn. S obzirom na potraživanja vjerovnika I višeg isplatnog reda u ukupnom iznosu od 5.345.057,48 kn, taj iznos bi značio tek možda do 5% potraživanja svakog pojedinog vjerovnika I višeg isplatnog reda. S druge strane, vjerojatnost gubitka postupka, odnosno odbijanja tužbenog zahtjeva radi nemogućnosti dokazivanja da je kupoprodaja sklopljena radi pogodovanja jednom vjerovniku u odnosu na ostale, je vrlo visoka.

Sukladno članku 212. stavku 1. Stečajnog zakona, određeno je da pravne radnje stečajnoga dužnika ovlašten je pobijati stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika na temelju odobrenja suda, ali i da (stavak 4. istog članka) svaki stečajni vjerovnik ima pravo podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji za svoj račun i na svoj rizik troškova ako:

- stečajni upravitelj ne podnese tužbu radi pobijanja pravnih radnji u roku iz stavka 3. ovoga članka – u roku od tri mjeseca od isteka roka iz stavka 3. ovoga članka
- stečajni upravitelj povuče tužbu radi pobijanja pravnih radnji – u roku od tri mjeseca od objave pravomoćnog rješenja kojim je utvrđeno povlačenje tužbe na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova
- je prethodno zatražio očitovanje stečajnog upravitelja i ako se stečajni upravitelj očitovao da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji – u roku od tri mjeseca od objave očitovanja stečajnog

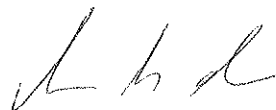
upravitelja da neće podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova

- je prethodno zatražio očitovanje stečajnog upravitelja i ako se stečajni upravitelj nije u roku od tri mjeseca očitovao hoće li podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji – u roku od tri mjeseca od objave poziva stečajnom upravitelju da se očituje hoće li podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji.

Stoga se na navode i prijedlog stečajnog vjerovnika G.P.P. Mikić d.o.o. iz Omišlja očitujem da kao stečajni upravitelj smatram da neću podnijeti tužbu radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika i društva Lager Bašić d.o.o. iz Donjeg Stupnika, te predlažem da navedeni vjerovnik, sukladno članku 212. članak 4. Stečajnog zakona iskoristi svoje pravo na podnošenje predloženih radnji.

S poštovanjem,

Stečajni upravitelj:
dr.sc. Mira Hajdić, dipl.oec.

Prilozi:

- *presuda Trgovačkog suda u Splitu Dalmacija vs. HEP – x1*
- *Presuda VTS-a Dalmacija vs HEP – x1*

1P-113/2013

**REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U SPLITU**

P R E S U D A

TRGOVAČKI SUD U SPLITU, u ime Republike Hrvatske, po sucu ovog suda Velimiru Vukoviću, u pravnoj stvari tužitelja Stečajna masa društva DALMACIJA-Tvornica ferolegura d.d. Dugi Rat, koju zastupa stečajni upravitelj Vedran Šeparović, a ovaj po punomoćniku Borisu Aniću odvjetniku u Splitu, protiv tuženika HRVATSKA ELEKTROPRIVREDA d.d. Zagreb, DP „Elektrodalmacija“ Split, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 17.travnja 2013. godine, uz sudjelovanje punomoćnika stranaka, objavljene dana 13.svibnja 2013. godine,

p r e s u d i o j e:

I Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„1.Utvrđuje se da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi Dalmacija tvornica ferolegura d.d .u stečaju Dugi Rat, ugovor o kupoprodaji br.2/99 sklopljen u Dugom Ratu dana 22.02.1999.godine između prednika tužitelja Dalmacija Tvornica ferolegura d.d. Dugi Rat kao prodavatelja i tuženika kao kupca,koji je ovjeren u potpisu prodavatelja od strane javnog bilježnika Nevenke Kekez iz Splita pod brojem OV-205/99 dana 22.02.1999. godine.

2.Dužan je tuženik u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe vratiti u stečajnu masu i predati u posjed tužitelju slobodne od svojih osoba i stvari nekretnine označene kao čest. zgr.151., čest.zem.1680/5 ZU 1839 k.o. Duće,te u istom roku izdati tužitelju ispravu podobnu za upis prava vlasništva naprijed navedenih nekretnina na ime tužitelja uz istodobno brisanje tog prava s imena tuženika, a ukoliko tako ne postupi navedenu ispravu zamijeniti će ova presuda.“

II Dužan je tužitelj u roku od 8 dana naknaditi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 4.596,00 kn.

Obrazloženje:

Tužitelj Dalmacija-Tvornica ferolegura d.d. u stečaju Dugi Rat je ovom sudu dana 06.12.2001.godine podnio tužbu protiv tuženika Hrvatska Elektroprivreda d.d. Zagreb, DP „Elektrodalmacija“ Split radi poništenja ugovora o kupoprodaji br.2/99 od 22.02.1999. godine uz obvezu tuženika da tužitelju ispusti ispravu podobnu za upis prava vlasništva na nekretninama označenim kao čest.zgr.151 i čest.zem.1680/5 ZU 1839 k.o.Duće ili da će tu ispravu u protivnom ova presuda zamijeniti.

Predmetna tužba radi poništenja ugovora o kupoprodaji od 11.02.1999. godine podnesena je na temelju odredbe čl.131.Stečajnog zakona odnosno radi namjernog oštećenja vjerovnika stečajnog dužnika.

Tuženik je u odgovoru na tužbu od 19.02.2003.godine te tijekom postupka u cijelosti osporio navode tužbe s prijedlogom da se tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan, obzirom da u konkretnom slučaju nije ispunjen niti jedan uvjet propisan Stečajnim zakonom na temelju kojeg je podnesena predmetna tužba.

Tužitelj je u podnesku od 28.04.2003.godine izvršio objektivnu preinaku tužbe odnosno točke I tuženog zahtjeva na način da je tužbeni zahtjev postavljen sukladno odredbi čl.141.Stečajnog zakona i to radi utvrđuje kako je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja ugovor o kupoprodaji br. 2/99 od 22.02.1999. godine.

Nakon što su stranke sklopile izvan sudsku nagodbu o predmetnom sporu dana 29.06.2003. godine, ovaj sud je na temelju rješenja pod posl.br. 1P-4935/01 od 05.06.2003. godine, utvrdio kako je tužba povučena u ovoj pravnoj stvari.

Tužitelj zastupan po novom stečajnom upravitelju je ovom sudu dana 05.02.2004. godine podnio prijedlog radi ponavljanja postupka pravomoćno dovršenog na temelju rješenja ovog suda pod brojem 1P-4935/01 od 05.06.2003.godine.

Ovaj sud je na temelju rješenja pod brojem 1P-4935/01 od 13.04.2005. godine dopustio tužitelju ponavljanje postupka u ovoj pravnoj stvari te ukinuo rješenje ovog suda pod brojem 1P-4935/01 od 05.06.2003.godine, a protiv kojeg rješenja je tuženik pravodobno izjavio žalbu dana 19.04.2005.godine, koja žalba je odbijena na temelju rješenja VTS RH Zagreb pod brojem Pž-3053/05-3 od 04.12.2008.godine.

Tužitelj je u podnesku od 10.02.2012.godine izvršio ispravak tužbe odnosno tužbenog zahtjeva postavljenog u podnesku od 28.04.2003.godine, na način da se traži pored utvrđenja da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja ugovor o kupoprodaji br.2/99 sklopljen između stranaka „ U Dugom Ratu 22.02.1999.godine“, i da je dužan tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe ispustiti ispravu podobnu za upis prava vlasništva nad nekretninama označenim kao čest.zgr.151 i čest.zem1680/5 ZU 1839 k.o. Duće i zahtjev da je tuženik dužan u roku od 8 dana i pod prijetnjom ovrhe vratiti u stečajnu masu i predati u posjed tužitelja predmetne nekretnine.

Tuženik je tijekom postupka osobito u podnesku od 05.03.2012.godine prvenstveno istakao prigovor nedopustivosti predmetne tužbe zato što je ista podnesena bez odobrenja stečajnog suca u smislu odredbe čl.141. Stečajnog zakona, a suglasnost koja je naknadno izdana od strane stečajnog suca u zaključku pod brojem St-119/01 od 17.01.2012. godine da ne može proizvoditi pravne učinke, odnosno da se takva suglasnost ne može dati nakon što je istekao rok od 2 godine od dana otvaranja stečajnog postupka, a osobito nakon što je zaključen stečajni postupak nad tužiteljem kao stečajnim dužnikom na temelju rješenja ovog suda pod brojem St-119/01 od 23.12.2008.godine te po pravomoćnosti rješenja provedeno brisanje tužitelja iz sudskog registra kao pravne osobe.

Tužitelj je osporio istaknute prigovore tuženika navodeći pri tome kako stečajni upravitelj na temelju odredbe čl.24.st.3. Stečajnog zakona zastupa stečajnog dužnika pa se pitanje odobrenja za podnošenje predmetne tužbe treba tumačiti kroz pravila o zastupanju.

Kada je posebnim zakonom propisano da je stečajnom upravitelju za poduzimanje određene radnje potrebno odobrenje stečajnog suca, da to odobrenje može biti dano prethodno a isto tako i naknadno pa u slučaju kada je takovo odobrenje dano naknadno da ono ima povratni učinak.

Ovaj sud je na temelju rješenja posl.br. P-426/2009 od 04.06.2012.godine, odbacio kao nedopuštenu tužbu tužitelja u ovoj pravnoj stvari, a sve iz razloga propisanih odredbom čl.141.st.2. i st.4. Stečajnog zakona, nepostojanja suglasnosti stečajnog suca za podnošenje tužbe s tužbenim zahtjevom kakav je postavljen u podnesku od 28.04.2003. i 10.02.2012. godine

Tužitelj je protiv navedenog rješenja pravodobno izjavio žalbu dana 15.06.2012. godine, a koja žalba je usvojena od strane VTS RH Zagreb u rješenju Pž-5088/12-3 od 12.12.2012. godine na način da se ukida rješenje ovog suda posl.br P-426/09 od 04.06.2012. godine i predmet vraća sudu prvog stupnja na ponovni postupak.

Predmet se nastavio voditi kod ovog suda pod brojem P-113/2013.

U dokaznom postupku sud je pregledao isprave koje se nalaze u spisu i to: ugovor o kupoprodaji br.2/99 od 22.02.1999., izvješće uprave o poslovanju društva od 31.12.1999., dopis Vlade RH od 01.03.1995., dopis tuženika od 24.4.1995., zapisnik sa sjednice Nadzornog odbora tužitelja od 10.09.1998., nagodba stranka od 29.06.1999., rješenje ovog suda St-119/01 od 02.12.2003. i od 23.12.2008., zaključak ovog suda St-119/01 od 17.01.2012. i izvadak iz zemljišnih knjiga Općinskog suda u Splitu, ZU 1839 od 19.12.2011. godine, izveo dokaz saslušanja stečajnog upravitelja tužitelja Vedrana Šeparovića te svjedoke Josipa Brstilo iz Omiša, ranijeg predsjednika uprave tužitelja, Anto Markotić iz Zagreba člana nadzornog odbora kod tužitelja i Antu Matijević predsjednika nadzornog odbora kod tužitelja.

Tužba tužitelja je dopuštena.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Nakon pregleda tužbe tužitelja od 06.12.2001.godine za utvrditi je kako je predmetna tužba sa tužbenim zahtjevom koji se odnosi na poništenje ugovora o kupoprodaji br.1/1999 od 22.02.1999. godine podnesena na temelju pravnog instituta koji se odnosi na ništetnost-pobojnost pravnih poslova, te za takvu tužbu nije bilo potrebno odobrenje stečajnog suca, dok se tužbeni zahtjev tužitelja iz podneska od 28.04.2003. godine i od 10.02.2012. godine, odnosi na pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika iz čl. 141. st.1., a iz razloga propisanih odredbom čl.131. Stečajnog zakona-namjerno oštećenje vjerovnika, pa je za takvu tužbu potrebna suglasnost stečajnog suca, a sve sukladno odredbi čl.141.st.4. Stečajnog zakona (NN 44/96, 29/99, 129/00, 123/03-dalje SZ).

Uzimajući u obzir činjenicu da je predmetna tužba s izmijenjenim tužbenim zahtjevom koja se odnosi na pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika podnijeta u roku od 2 godine od otvaranja stečajnog postupka (stečajni postupak otvoren na temelju rješenja ovog suda br. St-119/01 od 17.09.2001., a tužba s izmijenjenim tužbenim zahtjevom podnesena dana 28.04.2003.godine), predmetna tužba bila bi dopuštena u smislu odredbe čl.141.st.2.SZ-a, neovisno od činjenice što je za takvu tužbu s izmijenjenim tužbenim zahtjevom tek naknadno stigla suglasnost stečajnog suca, a koja je propisana odredbom čl.141. st.4.SZ-a.

Također, po ocjeni ovog suda, sadržaj tužbenog zahtjeva tužitelja iz podneska od 10.02.2012. godine, u kojem tužitelj traži pored utvrđenja da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja ugovor o kupoprodaji br.2/1999 od 22.02.1999.godine da mu tuženik vrati u stečajnu masu i preda u posjed nekretnine koje su bile predmet ugovora o kupoprodaji od 22.02.1999.godine, po svojoj pravnoj prirodi ne predstavljaju objektivnu preinaku tužbe već ispravak tužbe-uređenje tužbe sukladno odredbi čl.141.st.5. SZ-a, radi čega je ovaj sud na temelju odredbe čl. 83. Zakona o parničnom postupku ((NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 84/08 i 57/11-dalje ZPP) tužitelju dopustio ispravak tužbe odnosno tužbenog zahtjeva kakav je postavljen u podnesku od 10.02.2012.godine.

Na temelju ocjene dokaza izvedenih u ovom postupku, pregleda isprava koje se nalaze u spisu kao i očitovanja punomoćnika stranaka tijekom postupka, ovaj sud je na nedvojben način utvrdio slijedeće činjenice koje između stranaka nisu ili ne bi trebale biti sporne:

- da je Vlada Republike Hrvatske na svojoj sjednici od 01.03.1995.godine donijela zaključak kojim se tuženik Hrvatska elektroprivreda d.d. kao dioničar i vjerovnik zadužuje za provođenje programa sanacije i restrukturiranja između ostalog i tužitelja Dalmacija Tvornica ferolegura d.d.Dugi Rat;

- da je nadzorni odbor tužitelja na sjednici od 10.09.1998. godine zaključio da se u postupku sanacije te zatvaranja financijskih obveza društva pristupi prodaji imovine koja nije u funkciji osnovne proizvodnje kao što su hotel, restoran, ispitna stanica, podstanica, zgrada na Glavici i sl.;

- da su prednik tužitelja Dalmacija Tvornica ferolegura d.d. Dugi Rat kao prodavatelj i tuženik Hrvatska elektroprivreda d.d. Zagreb, Distributivno područje Elektrodalmacija Split, kao kupac dana 22.02.1999.godine sklopili ugovor o kupoprodaji nekretnina koja se odnosi čest.zgr.151 u naravi zgrada površine 825 m2 i čest.zem.1680/5 u naravi dvor površine 4.360,00 m2, sve k.o. Duće za kupoprodajnu cijenu od 11.651.608,00 kn, koju je kupac podmirio prijebojem iz osnova nepodmirenih potraživanja koja ima prema prodavatelju a odnose se na izvršenu uslugu i isporuku električne energije ;

- da se je tuženik Hrvatske elektroprivreda d.d. Zagreb na temelju sklopljenog i izvršenog ugovora o kupoprodaji br. 2/99 od 22.02.1999.godine u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu u ZU 1839 uknjižila kao vlasnik predmetnih nekretnina;

- da blokada žiro računa prednika tužitelja Dalmacija Tvornica ferolegura d.d. traje neprekinuto od 05.04.1996.godine do otvaranja stečajnog postupka dana 17.09.2001. ;

- da je nad prednikom tužitelja Dalmacija Tvornica ferolegura d.d. kod ovog suda na temelju rješenja St-119/01 od 17.09.2001. godine otvoren stečajni postupak i to na temelju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka podnesenog od predsjednika uprave stečajnog dužnika 21.06.2001.godine;

- da utvrđene tražbine vjerovnika II višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem kao stečajnim dužnikom kod ovog suda u predmetu St-119/01 ukupno iznose 103.204.473,60 kn, od čega je podmireno svega 17,20% tako da je ostalo nepodmireno 82,80 % utvrđenih tražbina II višeg isplatnog reda; i

- da je nad prednikom tužitelja Dalmacija Tvornica ferolegura d.d. u stečaju Dugi Rat na temelju rješenja St-119/01 od 23.12.2008. godine zaključen stečajni postupak te po pravomoćnosti rješenja provedeno brisanje ovog stečajnog dužnika iz sudskog registra, dano ovlaštenje stečajnom upravitelju da u ime i za račun stečajne mase vodi sporove radi prikupljanja imovine koja u nju ulazi.

Odredbom čl.131. SZ-a propisane su pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika, a to su da je pravna radnja poduzeta u posljednjih 10 godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka ili nakon toga s namjerom da ošteti svoje vjerovnike ako je druga strana u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru da se pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici, time da će se smatrati kako je vjerovnik znao da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici ako je znao ili morao znati za okolnosti iz kojih se nužno moralo zaključiti da je dužnik nesposoban za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

Dakle, opće pretpostavke pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika propisane odredbom čl.131 SZ-a su : a) da je otvoren stečajni postupak nad stečajnim dužnikom, b) da je prije otvaranja stečajnog postupka poduzeta pravna radnja koja može biti predmet pobijanja, c) da je pobijana pravna radnja dovela do oštećenja ili pogodovanja vjerovnika i d) da krajnji rezultat pobijanja mora se očitovati u povećanju mogućnosti namirenja svih vjerovnika.

Pored općih pretpostavki za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika moraju biti ispunjene i posebne pretpostavke, a to su da između pobijane pravne radnje i umanjenja imovine dužnika mora postojati uzročna veza koja bi postojala ukoliko bi namirenje ukupnosti stečajnih vjerovnika bilo uspješnije da pobijana pravna radnja nije poduzeta.

Po ocjeni ovog suda , u konkretnom slučaju nije ispunjen poseban zakonski uvjet da bi se pobijanom radnjom vjerovnici stečajnog dužnika izravno oštećuju odnosno da je pobijana pravna radnja poduzeta da bi se pogodovalo tuženiku kao stečajnom vjerovniku i to radi slijedećih razloga:

Točno je da je pobijana pravna radnja koja se odnosi na sklapanje ugovora o kupoprodaji br.2/99 od 22.02. 1999.godine poduzeta unutar roka od 10 godine od otvaranja stečajnog postupka, te da je tuženik kao kupac te vjerovnik i dioničar tužitelja u trenutku sklapanja pobijanog ugovora o kupoprodaji znao ili trebao znati da predniku tužitelja kao stečajnom dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje, obzirom da je upravo tuženik kao vjerovnik i dioničar prednika tužitelja zaključkom Vlade Republike Hrvatske od 01.03.1995. godine zadužen da provede program sanacije i restrukturiranja društva Dalmacija Tvornica ferolegura d.d. Dugi Rat, da blokada žiro računa tužitelja traje neprekidno od 05.04.1996. godine do otvaranja stečajnog postupka, te da je u stečajnom postupku koji se vodio nad tužiteljem kao stečajnim dužnikom kod ovog suda pod br. St-119/01 ostalo nepodmireno 82.80 % nepodmirenih tražbina drugog višeg isplatnog reda, a u koju tražbinu spada i tražbina tuženika iz pobijane pravne radnje u ovom postupku.

Međutim, iz rezultata dokaznog postupka u ovom predmetu, pregleda navedenih isprava koje se nalaze u spisu, kao i iz iskaza saslušanih svjedoka u ovom postupku i to Josipa Brstilo, predsjednika uprave kod tužitelja iz vremena sklapanja pobijanog ugovora o kupoprodaji te Ante Matijevića predsjednika nadzornog odbora i Ante Markotića člana nadzornog odbora kod tužitelja u tom razdoblju, a čijim iskazima ovaj sud u cijelosti poklanja vjeru kao istinitim, objektivnim i nepristranim kazivanjima tadašnjih odgovornih osoba kod tužitelja o razlozima sklapanja pobijanog ugovora o kupoprodaji br.2/99 od 22.02.1999.

godine, proizlazi kako je do sklapanja ugovora o kupoprodaji br.2/99 od 22.02.1999.godine između tužitelja kao prodavatelja i tuženika kao kupca, a odnosi se na nekretnine oznake čest.zgr.151 i čest.zem.1680/5 k.o. Duće, došlo radi provođenja postupka sanacije i restrukturiranja prednika tužitelja Dalmacija Tvornice ferolegura d.d. na temelju zaključka Vlade Republike Hrvatske od 01.03.1995. i zaključka nadzornog odbora tužitelja od 10.09.1998. godine i to da se pristupi prodaji imovine tužitelja koja nije u funkciji osnovne proizvodnje, da bi se tužitelj oslobodio dodatnih troškova koji opterećuju tekuće poslovanje društva a nisu u funkciji osnovne proizvodnje, a u koju imovinu spadaju nekretnine koje su predmet pobijanog ugovora o kupoprodaji br.2/99 od 22.02.1999.godine i to čes.zgr.151 i čest.zem.1680/5 k.o. Duće koje u naravi predstavljaju električnu podstanicu koja se nalazi unutar poslovnog kruga prednika tužitelja.

Nakon sklapanja pobijanog ugovora o kupoprodaji br.2/99 od 22.02.1999.godine, kojim je tuženik kao kupac preuzeo od tužitelja kao prodavatelja nekretnine oznake čest.zgr.151 i čest.zem.1680/5 k.o. Duće, koje u naravi predstavljaju električnu podstanicu, tuženik je preuzeo obvezu održavanja predmetne imovine o svom trošku, a što uključuje između ostalog i obvezu primitka u radni odnos 12 radnika tužitelja koji su radili na održavanju podstanice, a kako to proizlazi iz iskaza saslušanih svjedoka u ovom postupku, čijim iskazima u tom dijelu nije prigovorio niti tužitelj do zaključenja glavne rasprave.

Uzimajući u obzir naprijed navedeno, ovaj sud prihvata iznesene prigovore tuženika kako primarni cilj stranaka kod sklapanja pobijanog ugovora o kupoprodaji br.2/99 od 22.02.1999.godine, nije bio da tuženik kao vjerovnik tužitelja prije otvaranja stečajnog postupka, djelomično namiri svoje dospjelo potraživanje u iznosu od 11.651.608,00 kn na temelju prijeboja za preuzimanje u vlasništvo predmetnih nekretnina od tužitelja, već da se tužitelj u postupku sanacije i restrukturiranja oslobodi dijela troškova koji terete imovinu tužitelja a nisu u funkciji osnovne proizvodnje te da se tuženiku kao vjerovniku djelomično podmiri dug za isporučenu električnu energiju, uz obvezu tuženika da kada dođe do nastavka proizvodnje kod tužitelja, kakve su bile projekcije u to vrijeme, nastavi opskrbljivati tužitelja sa električnom energijom kao preduvjet za pokretanje proizvodnje.

Danas, kada je od sklapanja pobijane pravne radnje i to ugovora o kupoprodaji br.2/99 od 22.02.1999.godine, prošlo više od 14 godina, a kroz to razdoblje tuženik kao kupac snosio sve troškove održavanja objekta podstanice, uključujući u primanje u radni odnos 12 radnika tužitelja kod tuženika koji su radili na održavanju podstanice, te kada tužitelj te troškove nije uzeo u obzir u stečajnom postupku prije donošenja odluke o podnošenju tužbe radi pobijanja predmetne pravne radnje, ocjena je ovog suda kako tužitelj u ovom postupku nije dokazao zakonski uvjet da se predmetnom pravnom radnjom vjerovnici prednika tužitelja izravno oštećuju odnosno da je ista poduzeta da bi se pogodovalo tuženiku kao stečajnom vjerovniku, ovaj sud je u cijelosti odbio kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja te odlučio kao u točki 1 izreke.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154.st.1. ZPP-a. Tuženiku je kao trošak postupka obistinjen trošak dolaska svjedoka Ante Matijevića i Ante Markotića iz Zagreba na ročište u od 17.04.2013. godine u ukupnom iznosu od 4.596,00 kn.

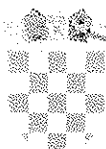
U Splitu, 13.svibnja 2013. godine.

S U D A C

Velimir Vuković

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu RH u Zagrebu. Žalba se podnosi putem ovog suda u 3 primjerka u roku od 8 dana od dana primitka pisanog otpravka ovog rješenja.

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
S P L I T

IZ IMENA

Prosto pošte

12 -06- 2015

Presuda je pošto odobro prop. 20
POŠTA
Broj prijema
Telefon POTPU

23. PŽ-4994/13-3

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u ime Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Ivica Omazića, predsjednika vijeća, Vesne Buljan, suca izvjestitelja i Tatjane Kujundžić Novak, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA DRUŠTVA DALMACIJA-Tvornica ferolegura d.d., OIB 42749101280, Dugi Rat, Dugi Rat 0, kojeg zastupa stečajni upravitelj Vedran Šeparović, a ovoga punomoćnik Boris Anić, odvjetnik u Splitu, protiv tuženika HRVATSKA ELEKTROPRIVREDA d.d., OIB 28921978587, Zagreb, DP Elektrodalmacija Split, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, odlučujući o tužiteljevoj žalbi protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-113/13 od 13. svibnja 2013. u sjednici vijeća održanoj 15. travnja 2015.

presudio je

Odbija se kao neosnovana tužiteljeva žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-113/13 od 13. svibnja 2013.

Obrazloženje

Presudom suda prvog stupnja u točki I. izreke odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtjev kojim se traži utvrđenje da je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi tužitelja, ugovor o kupoprodaji br. 2/99 sklopljen u Dugom Ratu 22. veljače.1999. između prednika tužitelja Dalmacija Tvornica ferolegura d.d. Dugi Rat kao prodavatelja i tuženika kao kupca, ovjeren u potpisu prodavatelja od strane javnog bilježnika Nevenke Kekez iz Splita pod poslovnim brojem OV-205/99 dana 22. veljače 1999. U toj točki izreke presude odbijen je tužiteljev zahtjev da se tuženiku naloži vraćanje u stečajnu masu i predaja u posjed tužitelju nekretnine označene kao čest. zgr. 151., čest.zem. 1680/5 ZU 1839 k.o. Duće, slobodne od osoba i stvari s ispravom podobnom za upis prava vlasništva navedenih nekretnina na ime tužitelja uz istodobno brisanje tog prava s imena tuženika, a ukoliko tuženik tako ne postupi navedenu bi ispravu zamijenila presuda suda prvog stupnja. U točki II. izreke presude

naloženo je tužitelju da u roku od osam dana naknadi tuženiku trošak parničnog postupka u iznosu od 4.596,00 kn.

Prvostupanjski sud odluku o tužbenom zahtjevu temelji na zaključku da u konkretnom slučaju primarni cilj stranaka za sklapanje pobijanog ugovora o kupoprodaji br. 2/99 od 22. veljače 1999. nije bio da se tuženik kao vjerovnik tužitelja djelomično namiri prije otvaranja stečajnog postupka, već da se tužitelj u postupku sanacije i restrukturiranja određenom zaključkom Vlade Republike Hrvatske od 1. ožujka 1995. i zaključkom tužiteljevog nadzornog odbora od 10. rujna. 1998. oslobodi dijela troškova koji terete njegovu imovinu a nisu u funkciji osnovne proizvodnje. Polazeći od činjenica koje je utvrdio na temelju rezultata cijelog postupka sud je primjenom odredbi iz čl. 131. i čl. 141. st. 1. i 4. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 44/96, 29/99, 129/00, 123/03 - dalje: SZ) zaključio da tužbeni zahtjev nije osnovan, odnosno da tužitelj u ovom postupku nije dokazao da su predmetnom pravnom radnjom vjerovnici izravno oštećeni, odnosno da su ispunjeni opći i posebni zakonski uvjeti za isticanje predmetnog pobojnog zahtjeva i osudu protivnika pobijanja, ovdje tuženika, na vraćanje koristi koje je stekao. Glede tuženikovog prigovora nedopustivosti i nepravodobnosti tužbe sud je zaključio da su istaknuti prigovori neosnovani s obzirom na to da je tužba s izmijenjenim tužbenim zahtjevom podnijeta u roku od dvije godine računajući od otvaranja stečajnog postupka (stečajni postupak otvoren na temelju rješenja ovog suda poslovnim brojem St-119/01 od 17. rujna 2001., a tužba s izmijenjenim tužbenim zahtjevom podnesena 28. travnja 2003.). Tijekom postupka dostavljena je i suglasnost stečajnog suca za podnošenje takve tužbe, koja u odnosu na prvotno postavljene tužbeni zahtjev nije bila ni potrebna. Odluku o troškovima postupka sud temelji na odredbi čl. 154. st. 1. Zakona o parničnom postupku.

Pravodobno izjavljenom žalbom tužitelj pobija navedenu presudu iz svih žalbenih razloga određenih u čl. 353. st. 1. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) s prijedlogom da se pobijana presuda preinači u smislu žalbenih navoda, odnosno ukine i predmet vrati istom sudu na ponovni postupak. Obrazlažući razloge bitnih povreda postupka tužitelj navodi da presuda sadrži takve nedostatke zbog kojih se ne može ispitati, dok je pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje po ocjeni žalitelja rezultat pogrešnog stajališta suda da je predmetni ugovor bio sklopljen radi realizacije programa restrukturiranja tužitelja, a ne radi namirenja tuženikovog potraživanja prije stečaja s namjerom oštećenja svih ostalih vjerovnika. Tužitelj u nastavnom tijeku žalbe daje svoju ocjenu izvedenih dokaza te osporava razloge presude kojima je sud ocijenio iskaze svjedoka (Brstila, Markotić, Matijević) s obzirom na to da su ti svjedoci zaposlenici tuženika koji imaju interes uspjeti u ovoj parnici. Suprotno ocjeni prvostupanjskog suda, žalitelj tvrdi da su u konkretnom slučaju ispunjene opće i posebne pretpostavke za pobijanje iz čl. 131. SZ-a.

Na tužiteljevu žalbu nije odgovoreno.

Žalba nije osnovana.

Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 2. ZPP-a, u granicama dopuštenih žalbenih razloga, pazeći pritom po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba

parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a, kao i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud je utvrdio da je ona pravilna i zakonita.

Ispitujući pobijanu presudu na takav način ne nalazi se da je u njenom donošenju počinjena bitna povreda iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju tužitelj ukazuje u svojoj žalbi. Ovo stoga, što pobijana presuda u bitnom dijelu sadrži razloge, oni su jasni i nema proturječja, zbog čega se ona u svemu može ispitati.

Po ocjeni ovog suda, neosnovani su i tužiteljevi žalbeni navodi kojima se prigovara pravilnosti ocjene izvedenih dokaza i utvrđenom činjeničnom stanju, na koje je prema tvrdnjama tužitelja pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

U ovom postupku tužitelj traži da se utvrdi kako je bez pravnog učinka prema stečajnoj masi kupoprodajni ugovor pobliže opisan i preciziran u izreci presude suda prvog stupnja te da je slijedom toga tuženik dužan tužitelju vratiti u vlasništvo nekretnine koje su bile predmet ugovora, uz ispravu podobnu za valjan zemljišno-knjižni prijenos upisa vlasništva u zemljišnu knjigu s imena tuženika na ime tužitelja.

Pobijanim presudama prvostupanjski sud je ocijenio da nisu ispunjeni uvjeti propisani Stečajnim zakonom na temelju kojih bi se pravna radnja sklapanja ugovora o kupoprodaji nekretnina tada u vlasništvu stečajnog dužnika mogla smatrati radnjom kojom se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika ili kojom se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj.

Prema odredbi čl. 127. SZ-a pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnoga postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnoga dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama Stečajnog zakona. Ova odredba daje samo opći okvir za pobijanje pravne radnje stečajnog dužnika (ujednačeno namirenje vjerovnika ili pogodovanje nekih vjerovnika).

Osim tih pretpostavki bilo je potrebno i ostvarenje posebnih pretpostavki propisanih u čl. 131. SZ-a kojima se određuje da pravna radnja poduzeta u posljednjih 10 godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili nakon toga s namjerom da se oštete vjerovnici, da je druga strana (vjerovnik prema kojem je radnja poduzeta, ovdje tuženik) u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika. Znanje za namjeru se pretpostavlja ako je druga strana znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici.

Tužba za pobijanje pravnih radnji može se podnijeti u roku od dvije godine računajući od otvaranja stečajnog postupka (čl. 141/2 SZ-a), time da je u konkretnom slučaju vrijeme isticanja pobojnog zahtjeva zakonom bilo ograničeno zaključenjem stečajnog postupka.

Stečajni upravitelj može i mogao je u ime stečajnog dužnika (ovdje tužitelja) podnijeti tužbu samo na temelju odobrenja stečajnog suca (čl. 141/4 SZ-a).

Iz predmeta spisa proizlazi da je tužitelj podnio tužbu sudu 6. prosinca 2001. s konstitutivnim zahtjevom za poništenje ugovora o kupoprodaji br. 1/1999 od 22. veljače 1999. bez odobrenja stečajnog suca koje po ocjeni ovog suda za takvu tužbu nije bilo ni potrebno.

Dalje proizlazi da je tužitelj podneskom od 28. travnja 2003. (list 51. spisa) preinačio tužbe tako da je istaknuo zahtjev kojim se traži utvrđenje da je predmetni ugovor bez učinka prema stečajnoj masi tužitelja kao i da se u stečajnu masu tužitelja vrte nekretnine, sve uz suglasnost stečajnog suca.

Naime, kad se tužbeni zahtjev izmijeni tako da se umjesto zahtjeva za konstitutivnim poništenjem ugovora traži utvrđenje da je ugovor bez učinka prema stečajnoj masi radi se o promjeni istovjetnosti zahtjeva, čime je tužba preinačena a parnica se u pogledu prijašnjeg zahtjeva gasi. Stoga je prvostupanjski sud, a u povodu tuženikovih prigovora o nepravodobnosti i nedopustivosti tužbe, pravilno pošao od toga da je dužan ustanoviti pravodobnost i dopustivost tužbe glede tog novog zahtjeva.

Glede tuženikovih prigovora upravljenih na nedopuštenost i nepravodobnost tužbe sud je pravilno zaključio da su ti prigovori neosnovani. U konkretnom slučaju tužba se smatra pravodobnom, odnosno podnesenom u roku od dvije godine od otvaranja stečajnog postupka na temelju rješenja poslovni broj St-119/01 od 17. rujna 2001., jer je zahtjev upravljen na pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika iz razloga propisanih odredbom čl. 131. SZ-a (novi tužbeni zahtjev) podnesen sudu podneskom od 28. travnja 2003., dok su podneskom od 10. veljače 2012. učinjene ispravke koje nisu utjecale na sadržaj zahtjeva. Tužba se smatra i dopuštenom jer je na tako postavljeni tužbeni zahtjev stečajni sudac dao suglasnost.

U postupku je utvrđeno:

- da je Vlada Republike Hrvatske na svojoj sjednici od 1. ožujka 1995. donijela zaključak kojim se tuženik Hrvatska elektroprivreda d.d. kao dioničar i vjerovnik zadužuje za provođenje programa sanacije i restrukturiranja između ostalog i tužitelja Dalmacija Tvornica ferolegura d.d. Dugi Rat;

- da je nadzorni odbor tužitelja na sjednici od 10. rujna 1998. zaključio da se u postupku sanacije te zatvaranja financijskih obveza društva pristupi prodaji imovine koja nije u funkciji osnovne proizvodnje kao što su hotel, restoran, ispitna stanica, podstanica, zgrada na Glavici i sl.;

- da su prednik tužitelja Dalmacija Tvornica ferolegura d.d. Dugi Rat kao prodavatelj i tuženik Hrvatska elektroprivreda d.d., Zagreb, Distributivno područje Elektrodalmacija Split, kao kupac 22. veljače 1999. sklopili ugovor o kupoprodaji nekretnina koja se odnosi čest.zgr. 151 u naravi zgrada površine 825 m² i čest.zem. 1680/5 u naravi dvor površine 4.360,00 m², sve k.o. Duće za kupoprodajnu cijenu od 11,651.608,00 kn, koju je kupac podmirio prijebojem iz osnova nepodmirenih potraživanja koja ima prema prodavatelju a odnose se na izvršenu uslugu i isporuku električne energije;

- da se je tuženik Hrvatska elektroprivreda d.d., Zagreb na temelju sklopljenog i izvršenog ugovora o kupoprodaji br. 2/99 od 22. veljače 1999. u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Splitu u ZU 1839 uknjižio kao vlasnik predmetnih nekretnina;

- da blokada žiro-računa prednika tužitelja Dalmacija Tvornica ferolegura d.d. traje neprekinuto od 5. travnja 1996. do otvaranja stečajnog postupka 17. rujna 2001.;

- da je nad prednikom tužitelja Dalmacija Tvornica ferolegura d.d. kod ovog suda na temelju rješenja poslovni broj St-119/01 od 17. rujna 2001. otvoren stečajni postupak i to na temelju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka podnesenog od predsjednika uprave stečajnog dužnika 21. lipnja 2001.;

- da utvrđene tražbine vjerovnika II. višeg isplatnog reda u stečajnom postupku koji se vodi nad tužiteljem kao stečajnim dužnikom kod ovog suda u predmetu poslovni broj St-119/01 ukupno iznose 103,204.473,60 kn, od čega je podmireno svega 17,20% tako da je ostalo nepodmireno 82,80% utvrđenih tražbina II. višeg isplatnog reda; i

- da je nad prednikom tužitelja Dalmacija Tvornica ferolegura d.d. u stečaju, Dugi Rat na temelju rješenja poslovni broj St-119/01 od 23. prosinca 2008. zaključen stečajni postupak te po pravomoćnosti rješenja provedeno brisanje ovog stečajnog dužnika iz sudskog registra, dano ovlaštenje stečajnom upravitelju da u ime i za račun stečajne mase vodi sporove radi prikupljanja imovine koja u nju ulazi.

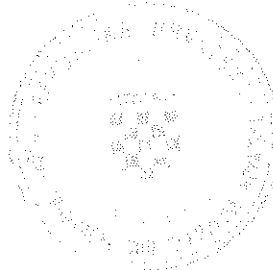
Slijedom takvih utvrđenja, pravilan je zaključak iz pobijane presude da u konkretnom slučaju nisu ispunjene opće i posebne pretpostavke sadržane u čl. 127. i čl. 131. st. 1. SZ-a, premda je radnja poduzeta unutar 10 godina prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, međutim izostala je namjera da se tom radnjom oštete tužitelji vjerovnici. Naprotiv, ta je radnja poduzeta u okviru radnji koje su se provodile u postupku sanacije i restrukturiranja tužitelja sukladno zaključku Vlade Republike Hrvatske od 1. ožujka 1995.

Pravilna je i odluka o troškovima postupka kako po osnovi (čl. 154. st. 1. ZPP-a) tako i po visini (čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Kako žalbenim navodima odluka suda nije dovedena u sumnju, valjalo je tužiteljevu žalbu kao neosnovanu odbiti i tako odlučiti i u izreci ove presude, pozivom na odredbu čl. 368. st. 1. ZPP-a.

U Zagrebu 15. travnja 2015.

PREDSJEDNIK VIJEĆA
IVICA OMAZIĆ, v.r.

Za točnost otpavka
ovlašteni službenik

Brankica Curman
BRANKICA CURMAN